

citet og vandforsyningsvand til den valgte spildevandsløsning skal dog afholdes af ejeren af ejendommen.

Stk. 5. Tilslutningsbidrag efter stk. 2 forfalder ved kontraktens indgåelse, og vandafledningsbidrag kan opkræves fra spildevandsløsningens ibrugtagning.«

Til § 4

6) Paragraffen affattes således:

»§ 4

Stk. 1. Ændringerne i lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v. finder anvendelse på alle betalingsvedtægter, der udarbejdes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Der skal senest den 1. januar 1999 være udarbejdet en fælles betalingsvedtægt for kommunen i overensstemmelse med loven.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 7 a finder dog anvendelse fra lovens ikrafttræden, uanset om der er udarbejdet en ny betalingsvedtægt.

Stk. 4. Tilbud om kontraktligt medlemskab af kloakforsyningen efter § 7 a skal gives til alle ejere af helårsboliger, der har fået påbud om forbedret rensning efter miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 4, efter den 18. december 1996. Dette gælder dog kun i de tilfælde, hvor der ikke allerede er blevet etableret en spildevandsløsning til opfyldelse af påbudet, og hvor fristen for at efterkomme påbudet ikke er overskredet.«

Bemærkninger

Til nr. 1

I nogle tilfælde kan en recipient være så følsom, at udledningen til denne bør begrænses mest muligt eller helt stoppes. Forbud mod udledning kan efter de gældende regler alene nedlægges, hvis forureningen ikke kan afhjælpes, og umiddelbart forbud kan kun nedlægges, hvis forureningen medfører overhængende alvorlig fare for sundheden, jf. miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 2 og 3. Etablering af nedsivning sikrer en effektiv og billig rensning, der ikke medfører nogen udledning. En kommunalbestyrelse skal derfor i forbindelse med et påbud efter stk. 4 kunne bestemme, at påbudet skal opfyldes ved nedsivning, såfremt der kan nedsives i området. For imidlertid at sikre de ejere, der får et påbud om nedsivning, en vis

valgfrihed, er det fastsat, at en ejendom, der har fået et påbud efter § 30, stk. 4, og hvor kommunalbestyrelsen efter stk. 5 har bestemt, at påbudet skal opfyldes ved nedsivning, kan vælge at etablere en anden spildevandsløsning, der ikke medfører udledning. Dette kræver dog, at der kan opnås tilladelse hertil, og at etableringen sker inden en af kommunalbestyrelsen fastsat frist. Bestemmelsen i stk. 5 sigter således på at varetage både hensynet til recipienten og ejerens valgfrihed.

Kommunalbestyrelsen skal ved påbud efter stk. 4, hvor kommunalbestyrelsen har bestemt, at det skal opfyldes ved etablering af nedsivning, vejlede de berørte ejere om indholdet af stk. 5. Såfremt de berørte ejere ønsker at etablere en alternativ løsning, der ikke medfører direkte udledning, skal kommunalbestyrelsen fastsætte en rimelig frist, inden for hvilken ejerne skal have opnået tilladelse til og etableret den alternative løsning. Hvis det ikke inden for en rimelig frist kan lade sig gøre at etablere en alternativ løsning, der ikke medfører udledning, eller den alternative løsning ikke virker eller kun omfatter en del af spildevandet og der således fortsat vil finde udledning sted, gælder påbudet efter stk. 4 og kommunalbestyrelsens bestemmelse efter stk. 5 fortsat for det spildevand, der udledes.

Som følge af den ændrede affattelse af § 30, stk. 5, skal alle påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 30 til anlæg med en kapacitet på 30 personækvivalenter eller derunder gives efter miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 4, uanset om stk. 5 finder anvendelse eller ej og dermed følges af et tilbud om finansiering efter § 7 a i lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v., såfremt der er tale om en helårsbolig.

Der er ikke efter de gældende regler tidsfrister for, hvornår påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 30 skal være meddelt, da afgivelse af et påbud beror på en konkret vurdering ud fra de på et givent tidspunkt foreliggende forhold. Med lovforslaget er det hensigten at motivere kommunerne til at kortlægge behovet for påbud i det åbne land. Når denne kortlægning er tilendebragt, er det muligt at give en mere præcis vurdering af antallet og omfanget af påbud. Såfremt det viser sig, at der ikke bliver givet de nødvendige påbud inden for en rimelig tidshorisont efter, at kortlægningen er tilendebragt, kan det blive nødvendigt at fastsætte bindende tidsfrister for, hvornår påbud skal være meddelt. Med henblik på at sådanne bindende